

af det Kjøbenhavnste Forstærkningsmandskab ville være istand til at udrede Udgifterne til Uniformen, og der maa derfor træffes Foranstaltning til, at de kunne faae Sagerne leverede fra et Depot, hvor disse da (tilligemed Armaturfagerne for de samme Personer) opbevares mellem Dvelfestidene. At opstille nogen Beregning over hvor mange, der ville komme i dette Tilfælde, er ikke muligt; men da Communen efter Bestemmelsen i § 13 vil være interesseret i, at Ingen, som bitterlig kan anskaffe Uniform, inddræger sig denne Forpligtelse, og Communen tillige bedst kan tilvejebringe de til Afgjørelsen heraf fornødne Oplysninger, er det foreslaaet, at vedkommende Borgmesters Attest for den Paagældendes Uformuenhed skal tilvejebringes, førend der fra Væbningens Depot udleveres Munderingsfager.

Til selve Depotets Drettelse er der foreslaaet anvendt indtil 10,000 Rbd. af Borgervæbningens Kassebeholdning, hvorfor der vil kunne anskaffes indtil 500 Sæt Uniformstykker. Naar Depotet efter Udlæringen modtager den Munderingsgodtgørelse, som ellers vilde tilfalde det paagældende Mandskab, og naar de tilsvarende Beholdninger realiseres efter Tjenestetidens Ophør, enten ved at de overlades Brugerne mod en Betaling, der dækker Depotets Udlæg, eller ved Bortsalg ved Auction, vil Tabet paa Munderingsfagerne formentlig indskrænke sig til Renterne af den Capital, som benyttes ved det første Udlæg. Depotet er foreslaaet bestyret af en af Hærens Intendanten, til hvem Væbningens Depotunderofficer er tænkt afgiven som Medhjælper.

Med Hensyn til Lovforflagets enkelte Paragrapher skal Ministeriet endnu kortelig gjøre følgende Bemærkninger:

Til § 2.

Ifølge Hærlovens § 25 skal Mandstabet af Forstærkningen ansættes ved den Forstærkningsafdeling, i hvis Udskrivningsomraade det har fast Bopæl ved Overgangen til Forstærkningen, og kan senere kun efter eget Onske og med Krigsministerens Samtykke forsættes til en anden Afdeling. For Væbningens Vedkommende har Krigsministeriet troet at maatte

foreslaae en Forandring i dette Forhold, da en Flytning af det værnepligtige Mandskab fra Kjøbenhavn til Søndre Virl i det Aar, hvori det skal overføres til Forstærkningen, ellers let kunde berøve Væbningen en stor Deel af dens Tilgang.

Til § 4.

Bestemmelsen i sidste Stykke tilsigter at fritage dem, som flytte bort fra Kjøbenhavn for Tjenesten ved Væbningen, da Mandskab, som intet Hjem har i Kjøbenhavn, ikke uden Ubillighed kan indkaldes til Dvelfer, ved hvilke det ikke casereres og ikke lønnes. Derimod er det en Selvfølge, at en midlertidig Bortflytning, hvorved den faste Bopæl i Kjøbenhavn ikke opgives, ikke berettiger Noget til at fritages for Tjenesten og Dvelferne i Væbningen.

Til §§ 6, 7 og 17.

Af Reutenanter og Underofficerer er der paaregnet et større Antal end ved Hærens Forstærkningsbatailloner, for at man ved de aarlige Dvelfer kan have et tilstrækkeligt Antal Befalingsmænd i de 3 Aargange, som indkaldes. Ved den nye Ordning's Indførelse vilde de fornødne Befalingsmænd ikke kunne staves tilveie, naar ikke Krigsbestyrelsen bemyndiges til at kunne ansætte de Officerer af Borgercorpsene, som selv ønske det, og som opfyldte Betingelserne for at kunne være Befalingsmænd, i den nye Væbning, uanset at de ikke have været Befalingsmænd i Hæren.

Til § 9.

Artilleriecompagniernes Dvelfer ere tænkt afholdte paa Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden.

Til § 10.

Det Honorar, som er foreslaaet givet til Væbningens Chef, er det samme, som Chæfen for Kjøbenhavns Borgervæbning nu oppebærer. For Bataillonscheferne og Compagnicheferne er der paaregnet de samme Honorarer som for Bataillonschefen og Capitainerne ved Bornholms Væbning, ligesom der for Væbningens Chef paa det nedenstaaende Overflag over Udgifterne er